

POSTANOWIENIE

Dnia 30 sierpnia 2023 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu XIV Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w Pile

w składzie następującym:

Przewodniczący: sędzia Jolanta Czajka - Bałon

po rozpoznaniu w dniu 30 sierpnia 2023 r. w Pile

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa *M. N.*

przeciwko (...) *Spółka z o.o. z siedzibą w Z.*

o zapłatę

postanawia:

umorzyć postępowanie;

zwrócić powodowi uiszczony wpis w wysokości 9.453,00 zł (dziewięć tysięcy czterysta pięćdziesiąt trzy złote 00/100) pomniejszony o kwotę 30 złotych na podstawie art. 79 § 3 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych;

zasądzić od pozwanego na rzecz powoda kwotę 5.417 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

sędzia Jolanta Czajka-Bałon

Sygn. akt XIV C 748/23

UZASADNIENIE

postanowienia z dnia 30 sierpnia 2023 r.

Pozwem z dnia 26 czerwca 2023 r. powód M. N. dochodził zobowiązania pozwanego do ustanowienia odrębnej własności lokalu mieszkalnego oznaczonego symbolem 2A/2/3 o pow. użytkowej 38,58 m² w budynku mieszkalnym wielorodzinnym przy ul. (...) w P.. Zapłata za lokal nastąpiła zgodnie z umową. Z treści umowy wynikała data zakończenia procesu inwestycyjnego obiektu i ustanowienia odrębnej własności lokalu nie później niż do dnia 30 czerwca 2022 roku. Pomimo, niemalże rocznego upływu terminu wskazanego w akcie notarialnym, do dnia wytoczenia powództwa pozwany nie ustanowił odrębnej własności lokalu. Pozwany zaczął zawierać na bieżąco umowy ustanowienia własności lokalu z tymi kontrahentami, którzy w akcie notarialnym zrzekli się swoich roszczeń odszkodowawczych wobec pozwanego (za roczną zwłokę w wydaniu lokalu).

Powód pismem z dnia 2 czerwca 2023 r. wezwał pozwanego do ustanowienia odrębnej własności lokalu w terminie 7 dni od daty otrzymania wezwania pod rygorem skierowania sprawy na drogę sądową (k.34).

Pozwany dopiero dnia 25 lipca 2023 r. przystąpił do umowy ustanowienia odrębnej własności lokalu i umowy sprzedaży. Tym samym pozwany zaspokoił roszczenie powoda w całości.

Pismem z dnia 26 lipca 2023 roku powód cofnął pozew wraz ze zrzeczeniem się roszczenia, jednocześnie wnosząc o zwrot uiszczonych opłat sądowych od pozwu w kwocie 9.423 zł oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów

zastępstwa procesowego wg norm przepisanych w kwocie 5.400 złotych oraz opłaty od pełnomocnictwa w wysokości 17 złotych (k.46-46v).

Pozwany pismem z dnia 9 sierpnia 2023 roku wniósł o oddalenie wniosku o zasądzenie od pozwanego kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych powołując się na art.102 k.p.c. podnosząc, że nie miał wpływu na zaistniałe opóźnienie w zawarciu przedmiotowej umowy, albowiem przyczyną był brak wykonania umowy przez Spółkę (...) S.A. co było niemożliwe do przewidzenia w chwili zawarcia umowy deweloperskiej z powodem (k.61-62v.).

Sąd zważył co następuje:

Wniosek powoda był zasadny.

Zgodnie z art.203 § 1 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku.

Art. 355 k.p.c. stanowi, że Sąd umorzy postępowanie, jeżeli powód ze skutkiem prawnym cofnął pozew, strony zawarły ugodę lub została zatwierdzona ugoda zawarta przed mediatorem albo z innych przyczyn wydanie wyroku stało się zbędne lub niedopuszczalne.

W niniejszej sprawie powód cofnął pozew przed rozpoczęciem rozprawy ze zrzeczeniem się roszczenia, wobec czego Sąd w pkt 1 postanowienia umorzył postępowanie.

Umorzenie postępowania jest rozstrzygnięciem kończącym postępowanie, toteż, zgodnie z art. 108 § 1 k.p.c., postanowienie o umorzeniu postępowania powinno obejmować również rozstrzygnięcie o kosztach. Nawet gdy to rozstrzygnięcie dotyczy jedynie zasad poniesienia przez strony kosztów procesu, to i tak musi uwzględniać ogólną regulację w sprawie obciążenia kosztami strony przegrywającej proces (art. 98 § 1 KPC).

Zgodnie z art. 79 ustawy o kosztach sądowych, jeżeli cofnięcie pozwu nastąpiło przed wysłaniem jego odpisu pozwanemu, sąd zwraca całą uiszczoną opłatę powodowi, o czym Sąd orzekł w pkt 2 postanowienia.

Zasada odpowiedzialności za wynik sprawy znalazła swoje odbicie w przepisach o skutkach cofnięcia pozwu, przy czym przepisy te wskazują powoda jako stronę przegrywającą proces (art. 203 § 2). Cofnięcie pozwu jest wyrazem rezygnacji powoda z dochodzenia roszczenia przed sądem, a przez to daje pozwanemu, zwłaszcza gdy już poniósł koszty, prawo żądania ich zwrotu (zob. postanowienie SN z 13.5.2011 r., V CZ 20/11, Legalis).

W orzecznictwie prezentowane jest również stanowisko, z którym tut.

Sąd się w pełni zgadza, że to pozwanego należy uznać za przegrywającego sprawę w rozumieniu przepisów o kosztach procesu (art. 98 k.p.c.), gdy wystąpienie z pozwem było niezbędne dla celowego dochodzenia praw powoda lub celowej obrony, co ma miejsce zwłaszcza w sytuacji cofnięcia pozwu będącego konsekwencją zaspokojenia przez pozwanego roszczenia wymagalnego w chwili wytoczenia powództwa (zob. postanowienie SN z 7.3.2013 r., IV CZ 8/13, Legalis; postanowienie SN z 8.2.2012 r., V CZ 109/11, Legalis).

W niniejszej sprawie pozwany zaspokoił roszczenie powoda, jednak nastąpiło to dopiero miesiąc po wytoczeniu powództwa. Pozwany twierdził, że zwłoka w realizacji umowy wynikała wyłącznie wskutek przyczyn leżących po stronie (...) sp. z o.o. Dopiero po wytoczeniu powództwa pozwany oświadczył, że „budynek mieszkalny wielorodzinny nr 8b zasilany jest w chwili obecnej energią elektryczną pochodzącą z tymczasowego przyłącza elektroenergetycznego, które objęte jest taryfą budowlaną, a sytuacja ta będzie miała miejsce do czasu wykonania przez (...) spółka z o.o. ostatecznego przyłącza elektroenergetycznego”, zatem niewykonanie ostatecznego przyłącza elektroenergetycznego nie przeszkadzało pozwanemu w wykonaniu umowy ustanowienia własności lokalu skoro zdecydował się podpisać akt notarialny.

Biorąc powyższe zachowanie pozwanego pod uwagę, w ocenie Sądu wytoczenie powództwa było w tej sytuacji konieczne i doprowadziło do zaspokojenia roszczenia powoda.

Pełnomocnik pozwanego w swoim piśmie z dnia 13 czerwca 2023 r. w zakresie wniosku pozwanego o zastosowanie wobec niego art.102 k.p.c. i nieobciążanie go kosztami postępowania nie wykazał, żeby obciążenie go kosztami postępowania miało pokrycie w trudnej sytuacji materialnej pozwanego, czy innej sytuacji stanowiącej przypadek szczególnie uzasadniony.

Mając na uwadze treść orzeczenia Sądu Najwyższego, z którego wynika, że jeżeli pozwany dał powód do wytoczenia powództwa, to zaspokojenie przez niego tego roszczenia w toku procesu należy traktować jako równoznaczne z przegraniem procesu. Powód poniósł koszty zastępstwa procesowego wobec czego Sąd zasądził od pozwanego uznając go za przegrywającego sprawę kwotę 5.417 zł stosowanie do treści § 2 pkt 7 rozporządzenia z dnia 22 października 2015 r. Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie.

sędzia Czajka-Bałon